

Jak vyrostla mateřídouška

Po letech v Egyptě zas anděl v snách
svatému Josefovi
tiše poví,
jen aby neměl žádný strach
a s Ježíškem a s Pannou Marií
navrátil se do města Nazareta.
Ti prý už nežijí,
kdo strojili smrt Spasiteli Světa.

Ježíšek za ta léta povyroست,
že nebyl úkol těžký
konat pěšky
pouť na tak velkou vzdálenost.
Ostatně oslátko si opatřit
hromadu peněz by ty chudé stálo.
Tak rozhodli se jít,
v ranečku jmění svého trošku málo.

Navečer klepávali u dveří.
Sem tam je odmítali,
jinde dali
k noclehu také večeri.
Jedenkrát nenašel se v celé vsi
dům, kde by ustlali jim do přístěnku.
Štěkali z dálky psi,
když k spánku chystali se v rokli venku.

Ustláno chudě lože kamenné.
polštáře tvrdé tlačí
do zad spáči,
bolejí údy znavené.
Ježíšek vzdychá, Matka vzbuzena
na klín si něžně klade hlavu jeho.
Tak měkčí lože má
a spánek lahodný zas přemůže ho...

Za úsvitu, když foukal jitřní chlad,
chtějí hned podívat se,
co tak sladce
voní, že nedá skoro spát.
Zpod šátku, na němž dřímá Ježíšek,

polštáře drobných kvítků vyrůstaly,
a pána hvězd a řek
v lehounkém spánku měkce podpíraly.

Že pod poduškou Boží Mateře
prvně jich nalezeno
mají jméno
mateřídouška do dnešního dne.
Na památku, že s Boží Rodičkou
Spasitel na nich spal v tom chudém ráji,
všem dodnes milé jsou
a děti věnečky z nich dělávají.

(z knihy Jana Zahradníčka Ježíškova košilka)

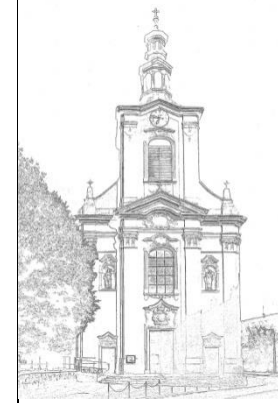
Bábovka s vaječným likérem

5 vajec, 250 g cukru krupice, 125 g hladké mouky,
125 g škrobu, 2 vanilkové cukry, 1 kypřicí prášek do
pečiva, ¼ l oleje, ¼ l vaječného likéru, 2 lžice kakaa

VÁCLAV

Č. 1 (2020)

5. 1. 2020

Týdeník

římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2
410 02 Lovosice
web: farnostlovosice.cz

Slavnost zjevení Páně

BOHOSLUŽBY BĚHEM TÝDNE:

LOVOSICE
Kostel sv. Václava

Ne - v 9.30

Út - 17.30

St, Čt - 8:00

Pá - v **16.30**

Modlitební skupina

Út 16.30

Okolní kostely vždy 8:00

1. ne v měsíci	Lukavec
2. ne v měsíci	Medvědice
3. ne v měsíci	Sulejovice
4. ne v měsíci	Velemín
5. ne v měsíci	-----

Mše DD Milešov

Pá - 9:30

Náboženství pro školní děti

úterý 14:30 - 15:30 a 15:30 - 16:30

Farní kavárna je na faře každou neděli po mši sv.

- 5. 1. 2020 bude mše sv. v Lukavci mimořádně ve 14:00 za zemřelou Irmu Walterovou z Lukavce
- 6. 1. 2020 17:30 se koná **Tříkrálový koncert pro Farní charitu Lovosice** v kostele sv. Václava v Lovosicích

Strach nás nikdy nemůže utvářet k dobrému

Ze třetího ročníku medicíny odešel Pavel Pola studovat teologii. Dnes je převorem Řádu bosých karmelitánů a knězem Kostela Panny Marie Vítězné v Praze a Pražského Jezulátka. Pro Pavla Polu je centrálním bodem Vánoc půlnoční mše.

„A vůbec celá liturgie, kdy se vracíme k té úžasné zprávě - nejen o narození malého Ježíše, ale i k tomu, jak je Bůh blízko člověku, jak zná lidský život a že je to boží soucit, který ho přivedl na zem. Oslovuje mě, že Bůh přichází v bezbrannosti a bezprostřednosti malého dítěte, to je pro mě poselství Vánoc.“

Poznání Boha jde ruku v ruce se sebepoznáním, říkají velcí učitelé mystiky a meditace a Pola s nimi souhlasí. „Čím víc jsme v kontaktu sami se sebou, tím blíž jsme i Bohu,“ říká.

Sám se v kruhu bratrů karmelitánů věnuje kontemplaci denně a za poznáním meditace se vypravil až do indického jezuitského kláštera, kde se daří spojovat křesťanství s východní kulturou zenu. „K obohacování se z ostatních tradic, i náboženských, vybízel už Druhý vatikánský koncil před 50 lety,“ připomíná převor: „Ale že se to dostává do praxe, není ještě dnes zdaleka samozřejmé.“

Nejvíc záleží na obrazu Boha.

Za zásadní zlom ve vlastní víře považuje okamžik, kdy našel vztah k Bohu, který je laskavý, přijímající a přátelský. Ze začátku to pro něj přitom nebyla samozřejmost.

„Nezáleží tolik na tom, jestli člověk věří, nebo nevěří.“

Mnohem víc **záleží na obrazu Boha, v kterého věříme, nebo nevěříme.** To je to rozhodující, co ovlivňuje náš život. **Strach (z Boha) nás nikdy nemůže utvářet k dobrému.**“

O meditaci Pola říká: (22'24" - 27'35")

My máme meditaci – Tichou modlitbu 2 hodiny denně ... pro mne je meditace něco existenciálně důležitého bez čeho si život nedokážu představit ... cestu k meditaci ... hledám pořád ... zpěvy Taize jsou kontemplativní modlitbou ... je to něco co chci, co

potřebuji, co dává hloubku tomu ostatnímu, co dělám. Meditace má člověku pomáhat stávat se lepším člověkem... Meditace je způsob poznání Boha i sebepoznání. Velcí učitelé mystiky a meditace říkají, že poznání boha jde ruku v ruce se sebepoznáním ... Čím více se meditací zabývám, tím se mi zjednodušuje... Nepotřebuji tolik věcí říkat, dělat, stačí si sednout ... V poslední době si tu hodinu vystačím s tím, že potichu vyslovuji Boží jméno zlehka, zvolna a nepotřebuji k tomu říkat nic víc. (úryvek z rozhovoru s převorem Pavlem Polou: <https://plus.rozhlas.cz/strach-nas-nikdy-nemuze-utvaret-k-dobremu-rika-prevor-pavel-pola-8127440> autoři: Lucie Vopálenská, Zuzana Marková)

Richard Rohr

Richard Rohr je americký františkán, mezinárodně uznávaný ekumenicky smýšlející učitel duchovního života. Základem jeho učení je kontemplativní praxe a žitá kenoze (oprošťování se), které se projevují radikálním soucítěním, především se sociálně slabými. Je autorem mnoha duchovních bestsellerů a zakladatelem Rohrova institutu a Živé školy akce a kontemplace.

V týdeníku budou vycházet meditace R. Rohra z jeho knihy Radikální milost – Meditace na každý den (nakl. Vyšehrad 2005).

Hostina zadarmo

Ježíš káže nový druh spravedlnosti, nový druh ospravedlnění: důvěřovat neochvějně lásce Boží. Ježíš zve lidi na věčnou hostinu, na hostinu Boží lásky. Bůh sytí své lidi a jídlo a pití Boží lásky nebere konce. Zaslíbení dané Izajášovi se nyní naplňuje. Lidé Izraele jsou zváni na hostinu. Ale lidé nechtějí přijít. Chtějí si zorganizovat slavnost pouze pro zvané. Zdálo by se, že je to jednoduché přijít ke slavnostní tabuli nezaslouženě, nicméně pro ty, kterým záleží na postavení, je to velmi těžké. Jim

docela stačí to, co mají po ruce – jejich pozemky, postavení, manželka. Tak Ježíš posílá pro lidi a prosí je, aby přišli. Řekněte jim, ať přijdou na mou slavnost! I tak ještě není ani zpola plno. Málo je těch, kteří dovedou přijmout něco nezaslouženého. Tak nakonec posílá pro děvky, opilce, mrzáky a nemocné a nutí je, aby přišli. Někdo přece musí mým dobrým zprávám uvěřit!

Ježíš učil v podobstvích, jako je toto. Pro praktickou lidskou spravedlnost nedávala podobství skoro žádný smysl. Pokud vám jde o zásluhy, soutěžení a odměny, pak vám evangelium nebude dávat smysl.

(denní meditace pro druhou neděli po Vánocích)

Teologie vtělení

Pokaždé, když jako katolíci slavíme Eucharistii, vezmeme něco z této země, z tohoto světa, a říkáme – směle, neuvěřitelně – že toto je Bůh. Neznám žádné jiné náboženství, které by tohle dělalo. Většina světových náboženství (hinduismus, buddhismus a mnoho podob protestantismu) se vždy snaží vás přivést k transcendentálnímu svatému přemýšlení: myšlenky, vysvětlování, principy, vize. Katolický pohled na svět vždycky říká: „Sestup do dějin, do těla, do chleba a vína, do hmoty.“ Vyjdi do tohoto světa, a tento svět vždy bude prostředkovat svědectví o duchovní dimenzi.

V tom je naše největší síla. Elegantním výrazem pro to je „inkarnační křesťanství“. Nejpopulárnějším svátkem nejsou Velikonoce. Pokud jste někdy byli v Evropě nebo v některých zemích, kde měl katolicismus velkou moc, nebudete o tom pochybovat. Největší svátek jsou Vánoce – svátek Vtělení, prohlášení, že Bůh se stal v malém děťátku tělem. Velikonoční vykoupení je jenom logický důsledek.

(meditace pro Slavnost zjevení Páně)